

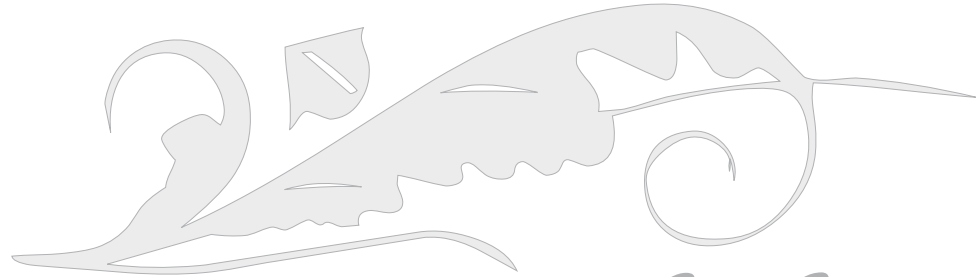

Carolena Nericcio

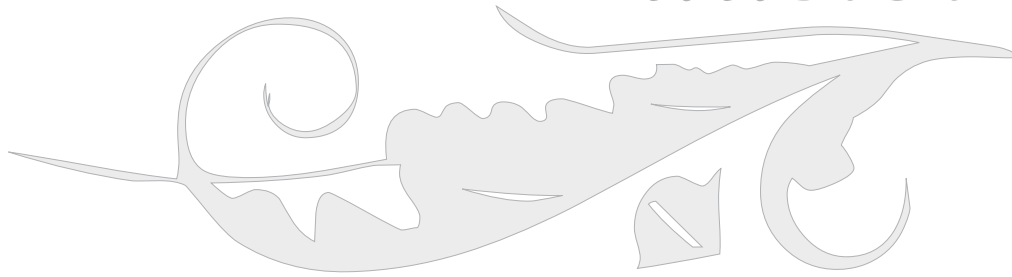
Teksti: Satu Heikkinen

Kuvat: Taboo Media

www.taboomedia.com

Fuusiotribal

Fuusiotribal on eräs uusimmista tanssimuodoista itämaisen tanssin sateenvarjon alla mutta sille on vaikea löytää määritelmää. Fuusiotribalin alle luokitellaan useita eri tanssijoita ja tanssiryhmiä, joilla ei pikaisesti katsoen vaikuta olevan paljoakaan yhteistä. Esimerkiksi Ariellah edustaa dark fusion tyyliä. Hänen tanssinsa on dramaattista ja siinä yhdistyvät hitaat ja käärmemäiset liikkeet street dancesta tuttuihin pop n' lock -tyylisiin korostuksiin. Esteettisesti Ariellahin tanssissa ja olemuksessa näkyvät goottivaikutteet. Toista ääripäätä puolestaan edustaa tanssiryhmä Urban Tribal, jonka liikekieli on hyvin nykytanssinomaista, asut pelkistettyjä ja sovitukset hyvin poikkeavia perinteiseen tribaliin verrattuna, puhumattakaan itämaisesta tanssista. Mikä heitä sitten yhdistää? Mitä on fuusiotribal?

Mardi Love

Tribalin historiaa

Ymmärtääkseen fuusiotribalia tänä päivänä on tunnettava tanssimuodon historia. Fuusiotribalin juuret löytyvät perinteisestä tribalista. Jamila Salimpour perusti 1960-luvulla Yhdysvalloissa tanssiryhmän Bal-Anat, joka tuli tunnetuksi mm. esi-tyksistään Kalifornian renessanssi-festivaaleilla. Bal-Anat-ryhmän esitysten yhteydessä käytettiin ensimmäistä kertaa termiä ”tribal”, ja tähän voidaankin yhdistää tribalin synty. Eräs Jamilan oppilaista, Masha Archer, perusti tanssiryhmän San Francisco Classic Dance Troupe ja jatkoi omalta osaltaan tribalin tunnetuksi tekemistä. Masha Archerin oppilas puolestaan oli Carolena Nericcio, joka loi Fat Chance Belly Dance (FCBD) -ryhmän sekä kehitti ”American Tribal Style”-tyylin eli ATS:n. Vaikka sekä Jamila Salimpourilla että Masha Archerilla on ollut keskeinen osa tribalin ja ATS:n synnyssä, liitetään Carolena Nericcio usein nimenomaan fuusiotribalin juuriin.

Mirhami 1/2011

Jill Parker

Carolena Nericcio alkoi kehittää uutta tanssityyliä Masha Archerin oppeihin pohjautuen. Hän on kertonut, ettei aluksi pystynyt tarkasti määrittelemään mihin tähtäsi, mutta hänellä oli tietty mielikuva ja palava halu tanssia. Lopputuloksena syntyi American Tribal Style, ryhmätanssi, joka on improvisoitua, perustuu tanssijoiden väliseen kommunikaatioon ja korostaa vahvaa naiseutta. Liikkeet ja asut ovat maanläheisiä ja folkloristisia.

Tribalin juuret ovat Yhdysvaltojen länsirannikolla mutta sitä haluttiin oppia myös itärannikolla. Opettajia ei tribalin alkuaikoina kuitenkaan itärannikolla ollut, joten useat tanssijat opettelivat videoilta sen mitä pystyivät ja kehittivät omaa tyyliään oppimansa pohjalta. Suurimpana erona tässä ”East Coast Tribalissa” oli improvisaation puuttuminen sekä pukujen ja musiikin muuttuminen vähemmän folkloristiseksi.

Fuusiotribalin synty

Kuten nimikin kertoo, fuusiotribal koostuu ”tribalista” ja ”fuusiosta”. Tribalosuus pohjautuu juuri edellä kuvattuun Jamila Salimpourin, Masha Archerin ja Carolena Nericcion työn tuloksiin. Fuusio-osuuden synnyssä keskeisessä osassa oli Carolena Nericcion oppilas Jill Parker, joka perusti Ultra Gypsy Dance Theater -ryhmän vuonna 1996. Hänen tyyliinsä nojasi vahvasti Carolena Nericcion oppeihin mutta hän yhdisteli ATS:iin ennakkoluulottomasti vaikutteita mm. burleskista, 1920-luvun tansseista, kabareesta ja flamencosta. Heather Stants on toinen tanssijatar, joka yhdistetään usein fuusiotribalin syntyyn. Hän perusti Urban Tribal Dance Company -ryhmän 1999, ja on määrätietoisesti kehittänyt omaa persoonallista tulkintaansa fuusiotribalista.

Tanssityylin tunnetuksi tekemisestä voidaan kiittää Rachel Bricea, joka on kiistatta ollut jo jonkin aikaa maailman tunnetuin ja ihailluin fuusiotribalisti. Heather Stants onkin kutsunut Rachelia fuusiotribalin adoptioäidiksi, koska Rachel kehitti hänen ja Jill Parkerin pohjatyötä edelleen tuoden sen koko maailman tietoisuuteen. Rachel itse sanoo tyyliinsä olevan yhdistelmä Suhaila Salimpourin (Jamila Salimpourin tytär) kehittämää Salimpour-tekniikkaa, FCBD-tyyliä ja ”kunnan tujaus” Mardi Lovea. Rachel Bricea pidetään myös ensimmäisenä, joka yhdisti tribaliin pop n’ lockia, vaikka Rachel itse antaa tästä kunnian Ariellahille. Mardi Love on puolestaan Heather Stantsin oppilas, joka vaikuttaa nykyään maailman tunnetuimassa fuusiotribal-ryhmässä Indigossa Rachel Bricen ja Zoe Zakesin ohella.

Fuusiotribalin tyylit

Tribal voidaan jakaa ns. ”old school” tribaliin, jota edustavat Jamila Salimpour ja Masha Archer sekä ATS:iin, jota Carolena Nericcion formaatti edus-

Rachel Brice

taa. Lisäksi käytetään termiä TGI (Tribal Group Improv) tai ITS (Improvisational Tribal Style). Niillä viitataan ryhmiin, jotka nopeasti katsottuna vaikuttavat tanssivan ATS:ia, mutta eivät noudata Carolenan formaattia vaikkakin tanssi perustuu viestintään ja improvisaatioon. Fuusiotribalin pohja on old schoolissa ja ATS:ssä, mutta siihen on fuusioitu elementtejä muista tanssimuodoista. Määrittelyn helppous loppuu tähän. Seuraavaan on kerätty joitain fuusiotribalin alalajeja, mutta ne ovat jatkuvasti kehittyviä ja uusia tyyliä syntyy jatkuvasti. Määritelmät eivät ole yleisesti hyväksytyjä vaan kirjoittajan näkemys asiasta.

”Indigotyylillä” on kutsuttu myös termillä alternative tribal (vaihtoehtotribal). Tyylin kehitti Rachel Brice yhdessä tanssiryhmä Indigon kanssa. Tyypillistä tälle tyyliille ovat hitaat ja jäntevät, käärmeäiset liikkeet yhdistettynä pop n’ lockiin. Musiikki voi olla mitä tahansa fuusioidusta maailmanmusiikista industrial-musiikkiin. Internetissä on viime aikoina näkynyt myös termi ”balkan tribal”. Tällä mielestäni viitataan Indigon viimeisimpään La Serpent Rouge -kiertueeseen, jolla käytettiin paljon balkanilaista musiikkia fuusioituna muihin musiikkityyleihin.

”Dark fusion” on toinen hyvin suosittu tyyli, jota edustavat mm. Ariellah ja ruotsalainen Callisto. Dark fusion on hyvin teatraalista, dramaattista ja intohimoista tanssia, jossa korostuu tanssijan rakkaus ilmaisen synkempään puoleen. ”Goottitribal” on lähellä dark fusion -tyyliä kuten mielestäni myös Deva Matisan vampyyritanssit.

Tanssiryhmä Unmata on ollut ”Combo-based tribalin” uranuurtaja. Tanssi on improvisoitua, mutta perustuu pitkiin liikesarjoihin eli comboihin, jot-

Unmata

ka muodostuvat ATS-tyyppisistä liikkeistä. Liikesarjojen väliin on lisätty täyteliikkeitä antamaan tilaa sarjojen väliin ja helpottamaan niiden liittämistä toisiinsa soljuvasti. Tämä muoto elää mielestäni jossain improvisaation ja koreografian välimaastossa. Pitkät combot mahdollistavat nopeammat ja näyttävämmät likeyhdistelmät, toisaalta tanssijat eivät pysty kokoontumaan ja tanssimaan yhdessä yhtä helposti kuin ATS-formaatissa. Combot ovat jokaisen tanssiryhmän itselleen luomia eikä maailmanlaajuisia kieltä ole toisin kuin ATS:ssa.

”Urban tribal” viittaa samannimiseen tanssiryhmään. Tyyli yhdistelee ATS:iin hip hoppia, funkia ja modernia tanssia. Puvut ovat minimalistisia ja tanssikin omalla tavallaan hyvin eleetöntä mutta intensiivistä. Joidenkin mielestä Urban Tribal -ryhmän tyyliä ei enää voida pitää edes fuusiotribalina, koska se on niin erilaista kuin muut fuusiotribalin tyylit.

Yhdysvalloissa on yhtenä uusimpana muotona alkanut kehittyä ”uustempeletanssit”. Niiden pohja voi olla filosofiselta osaltaan vanhoissa tempeletansseissa, joista kehitellään uuspakanallisia versioita esim. okkultistisiin tarkoituksiin. Toki näiden tanssien pohjalla ei välttämättä ole mikään vahva uskonnollinen näkemys vaan inspiraationa saattaa olla tempeletanssien mystisyys. Olen itsekin mieltynyt polttamaan simpukankuoressa smudge-sekoitusta silloin, kun se on tilan puolesta mahdollista tanssiin yhdistää. Tämän rituaali pohjautuu intiaaniperinteeseen, jossa savulla on puhdistettu ja siunattu tilaa.

Oma lajinsa on vielä ”tribaret”, josta myös keskustellaan, voidaan ko sitä pitää fuusiotribalin lajina. Tribaret-tyylin edustajat pukeutuvat kuten

Urban Tribal, edessä Heather Stants.

(fuusio)tribalistit, mutta heidän tanssinsa liikekieli perustuu itämaisen tanssin cabaret-tyyliin. He vaikuttavat ulkoisesti tribalisteilta mutta tanssista on vaikea löytää tribal-vaikutteita. Fuusiotribal on läsnä lähinnä musiikissa ja asuissa. Eräs suomalainen tribalisti sanoikin osuvasti: ”pelkät mustat rannekkeet ja tappajan katse eivät tee tribalista”. Vaikka laji vaikuttaa helposti kopioitavalta Youtube:sta, tietämättömyys tanssin juurista paistaa yleensä auttamatta läpi tribaret-tanssijoista.

Välineet fuusiotribalissa

Tanssivälineitä käytetään fuusiotribalissa paljon. Tunnetuimpia ovat erilaiset miekat ja tikarit, joita käytetään lähinnä dark fusionissa ja goottitribalissa. Välineitä on lainattu sirkuksesta ja muista näyttämötaiteista, esim. poi (langan päässä oleva paino) ja viuhka. Niitä yhdistetään huiveihin ja tulielementtiin. Fanveil – viuhkan ja huivin yhdistelmä – on suosittu, samoin kuin poin ja huivin yhdistelmä voi. Voi on rakenteltaan ja käytöltään tulipoin kaltainen, mutta tulen korvaa poihin kiinnitetty huivi.

Loppusanat

Fuusiotribalin synnyssä keskeisiä henkilöitä mielestäni ovat olleet Jill Parker ja Heather Stants, Rachel Bricea ja Indigoa puolestaan saamme kiittää tanssilajin suosiosta. Fuusiotribalin kehitys on luultavasti hyvin samanlaisia kuin muillakin aloittelevilla tanssilajeilla. Tyyli levii pyramidimaisesti opettajilta oppilaille: oppilaat lisäävät lajiin omia näkemyksiään ja opettavat niitä edelleen. Fuusiotribalilla ei vielä ole mitään virallista termistöä tai nimikkeistöä. Oleellista mielestäni kuitenkin on, että tämän hetken tunnetuimpien fuusiotribalistien tanssi voidaan jäljittää takaisin Jamila Salimpourin oppeihin. Fuusiotribal pohjaa old schooliin ja ATS:iin, ja yhdistää siihen hieman sitä ja pikkuisen tätä. Lopputuloksena on uniikki tanssimuoto, jossa näkyy paljon tanssijan omaa persoonaa tribalin perustaan yhdistettynä.

Kirjoittaja on 34-vuotias pirkkalalainen Ahjolan opiston itämaisen tanssin ja ATS-tribalin opettaja. Kirjoittaja kuuluu myös helsinkiläiseen tanssiryhmä Nar:iin ja blogaa osoitteessa chickships.blogspot.com.